

DOLOŽKA ZLUČITEENOSTI

návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona:

Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

2. Názov návrhu zákona:

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

3. Predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie:

a) Primárne právo:

- čl. 110 až 113, čl. 349 a 355 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

b) Sekundárne právo:

- smernica Rady (EÚ) 2019/475 z 18. februára 2019, ktorou sa menia smernice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokiaľ ide o začlenenie talianskej obce Campione d'Italia a talianskych vôd jazera Lugano do colného územia Únie a do územnej pôsobnosti smernice 2008/118/ES (Ú. v. EÚ L 83, 25. 3. 2019), gestor: MF SR,
- smernica Rady (EÚ) 2018/1910 zo 4. decembra 2018, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o harmonizáciu a zjednodušenie určitých pravidiel v systéme dane z pridanej hodnoty pre zdaňovanie obchodu medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 311, 7. 12. 2018), gestor: MF SR, gestor: MF SR,
- smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006) v platnom znení, gestor: MF SR,
- vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2018/1912 zo 4. decembra 2018, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, pokiaľ ide o určité oslobodenia od dane pri transakciách v rámci Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 311, 7. 12. 2018), gestor: MF SR.

c) Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie:

- rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C - 322/99 a C - 323/99 Daňový úrad Burgdorf proti Hans-Georg Fischer a Daňový úrad Duseldorf-Mettmann proti Klaus Brandenstein [2001],

Výrok rozsudku:

„1. Keď zdaniteľná osoba použije tovar na iné účely ako účely jej podnikania (v tomto prípade motorové vozidlo), pri nadobudnutí ktorého daň z pridanej hodnoty nebola odpočítateľná a na ktorom bola po jeho nadobudnutí vykonaná práca, z ktorej bolo možné odpočítať daň z pridanej hodnoty, splatná daň z pridanej hodnoty podľa článku 5 odseku 6, Siestej smernice Rady 77/388/EHS Rady, zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych

predpisov členských štátov týkajúcich sa dan z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa týka výlučne "súčasť" tovaru, v súvislosti s ktorými existovalo právo na odpočítanie, konkrétne súčastí, ktoré definitívne stratili ich fyzické a ekonomické osobitosti po ich včlenení do vozidla, po jeho kúpe, v dôsledku transakcií zahŕňajúcich dodania tovarov, ktoré viedli k trvalému zvýšeniu hodnoty vozidla, ktoré nebolo úplne spotrebované v čase tohto použitia.

2. V prípade použitia, ktoré je zdaniteľné podľa článku 5, odseku 6 šiestej smernice, konkrétne použitia tovaru (v tomto prípade motorového vozidla)

- ktorý bol nadobudnutý bez práva na odpočítanie dane,
- na ktorom boli urobené práce zakladajúce právo na odpočítanie dane, výsledkom ktorých bolo začlenenie „súčastí“ do tohto tovaru,

základ dane na účely článku 11 A, odsek 1, pod. b) šiestej smernice 77/388 musí byť určený s ohľadom na cenu tovarov včlenených do vozidla, ktoré tvoria súčasti použitého tovaru, v čase použitia, podľa článku 5, odsek 6 tejto smernice.

3. Ak práca, z ktorej bola vstupná daň z pridanej hodnoty odpočítaná, vykonaná na tovaroch (v tomto prípade motorové vozidlo) po ich kúpe, nevedie k vzniku povinnosti k dani z pridanej hodnoty podľa článku 5 ods. 6 šiestej smernice. 77/388 keď je vozidlo použité, daň z pridanej hodnoty odpočítaná v súvislosti s touto prácou musí byť opravená v súlade s článkom 20, odsek 1, písm. b) tejto smernice, ak hodnota tejto práce nebola úplne spotrebovaná v súvislosti s ekonomickou činnosťou zdaniteľnej osoby predtým ako je vozidlo preradené do jej súkromného majetku.“

- rozsudok Súdneho dvora vo veci C – 422/17 Szef Krajowej Administracji Skarbowej proti Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie [2018],

Výrok rozsudku:

„1. Články 65 a 306 až 310 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, že cestovná kancelária, na ktorú sa vzťahuje osobitná právna úprava v týchto článkoch 306 až 310, prijme platbu na účet za služby v cestovnom ruchu, ktoré poskytne cestujúcemu, daňová povinnosť na daň z pridanej hodnoty (DPH) vzniká podľa článku 65 v okamihu prijatia tejto platby pod podmienkou, že v tomto okamihu sú služby v cestovnom ruchu, ktoré sa majú poskytnúť, presne určené.

2. Článok 308 smernice 2006/112, zmenenej smernicou 2010/45, sa má vykladať v tom zmysle, že prirážka cestovnej kancelárie a v dôsledku toho jej základ dane tvorí rozdiel medzi celkovou sumou bez dane z pridanej hodnoty (DPH), ktorú zaplatí cestujúci, a skutočnými nákladmi vynaloženými na vstupe cestovnou kanceláriou z titulu dodania tovaru a poskytnutia služieb inými zdaniteľnými osobami, ak tieto transakcie priamo slúžia v prospech zákazníka. Ak výška platby na účet zodpovedá celkovej cene služby v cestovnom ruchu alebo podstatnej časti tejto ceny a cestovnej kancelárii ešte nevznikli žiadne skutočné náklady alebo len obmedzená časť celkových individuálnych nákladov na túto službu, alebo ak skutočné individuálne náklady cestovnej kancelárie na cestu nemožno určiť v čase zaplatenia platby na účet, prirážka sa môže určiť na základe odhadu celkových skutočných nákladov, ktoré kancelária bude v konečnom dôsledku znášať. V súvislosti s týmto odhadom musí cestovná kancelária prípadne vziať do úvahy náklady, ktoré už skutočne vynaložila v okamihu prijatia platby na účet. Na účely výpočtu prirážky sa celkové skutočne predpokladané náklady odpočítajú od celkovej ceny za cestu a základ DPH, ktorý sa má zaplatiť v okamihu prijatia platby na účet, sa vypočíta vynásobením

sumy tejto platby percentom, ktoré predstavuje takto určená očakávaná prirážka v celkovej cene za cestu.“.

4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:

- a) Lehota na prebratie smernice (EÚ) 2018/1910 je stanovená do 31.12. 2019. Lehota na prebratie smernice (EÚ) 2019/475 je stanovená do 31.12. 2019.
- b) Proti Slovenskej republike nebolo začaté konanie v rámci „EÚ Pilot“, ani nebol začatý postup EK ako aj nebolo začaté konanie Súdneho dvora EÚ proti SR podľa čl. 258 až 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
- c) Smernica (EÚ) 2018/1910 a Čl. 1 smernice (EÚ) 2019/475 sú prebraté do zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov v plnom rozsahu. Čl. 2 smernice (EÚ) 2019/475 bude transponovaný zákonmi v oblasti spotrebných daní v inom legislatívnom procese.

5. Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:

Úplne.